

højtærede Minister jo ikke gaa, skønt jeg gerne vil have dem med ind under det følgende. Det er den reelle Forskel, der er mellem den højtærede Minister og mig. Og dernæst, hvad han mener om Kapellernerne, ogsaa dem, der ere i Tjeneste. Med Hensyn til den reelle Uenighed, der er mellem den højtærede Minister og mig — det var altsaa det, jeg sigtede til, naar jeg sagde, at Svaret var mig ikke tilfredsstillende — gælder denne jo Bestemmelserne i §§ 3 og 4. Jeg kan ikke sige andet, end at det gør mig ondt, at den højtærede Minister ikke mener, at man skulde kunne med Hjemmel i disse Paragraffer opfordre og faa en afskediget Præst til at holde Gudstjeneste eller tale i en Kirke. Det maa man altsaa ikke, selv om 10 af de Personer, der tales om i § 4, ønske det. Andre gejstlige kan man forlange Kirkerne lukkede op for, men en Mand som afdøde Pastor Hostrup, der i mange Aar virkede her inde i Kjøbenhavn og maaske andre Steder i Landet netop som Prædikant for en fri Menighed, der samlede sig omkring om, og hvortil jeg selv hørte, kunde der altsaa ikke tilstedes Adgang til en Kirke, ham kunde man ikke faa Kirken aabnet for. Det synes jeg er lidt snævert at tage Begrebet; det er lidt snævert at tilmaale os Friheden inden for Folkekirken. Jeg forstaar ikke, med hvilken Hjemmel den højtærede Minister vil gøre det. Jeg synes, at man kunde ganske nemt komme ud over det ved at erkende dem for Præster i Folkekirken, thi det synes jeg nu godt, at man baade sprogligt og juridisk kunde kalde dem. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, maatte man, synes i alt Fald jeg, skabe dem en Hjemmel paa anden Maade til at komme ind derunder. Jeg tillader mig foreløbig at opretholde mit Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Maa jeg til det ærede Medlem sige, at det kan jo ikke nytte, hvad jeg mener, eller hvordan jeg synes, det skulde være. Den bestaaende Ret er nu en Gang bestaaende Ret, og den bestaaende Ret efter Loven af 1872 er jo ikke den, det ærede Medlem ønsker, den skulde være. Her foreligger Spørgsmaalet om en Revision, og hvis man der vil indføre den Forstaaelse, som det ærede Medlem har, maa det ske ved en særlig Ændring deri, som det ærede Medlem jo ogsaa har foreslaet; det er sikkert nok. Jeg har imidlertid kun begæret Ordet for at sige, at naar det ærede Med-

lem taler om afskedigede Præster og i Forbindelse dermed henviste til, hvad jeg havde sagt tidligere, maa jeg hævde, at det, jeg talte om tidligere, var vel afskedigede Præster, men dog ikke saadanne, som vare afskedigede ved Lov og Dom, og naar det ærede Medlem holder dem udenfor, er der for mig ingen Tvivl om, at vedkommende, som er her til Stede — jeg ved ikke, hvem det er — er ærligt og ordentlig viet; jeg haaber heller ikke, at han har nogen Tvivl i saa Henseende.

Holm: Jeg tror, det kan lykkes mig at skille den Trætte, som er opstaaet mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro). Thi det forekommer mig, at dette Forhold er ganske overordentlig klart. Der er nemlig Forskel paa at være ordineret og at være Præst i Folkekirken. *Ordineret* bliver man ved Ordinationen, *Præst i Folkekirken* bliver man, naar man ansættes i et Embede. Naar man er ordineret, har man *Betingelserne* for at være Præst i Folkekirken, og derfor kan man udføre kirkelige Handlinger paa en kirkelig Embedsmands Ansvar. Man kan ikke gøre det paa sit eget Ansvar, men paa vedkommende Embedsmands Ansvar. Men det er selvfølgelig, at man kan ikke være Præst i Folkekirken uden at være ansat i et folkekirkeligt Embede. Saa snart man er klar over det, at der er Forskel paa Ordination og Ansættelse i et Præsteembede, er det tydeligt, at den højtærede Ministers Fortolkning er rigtig. Til den højtærede Minister skal jeg kun gøre ganske enkelte Bemærkninger. Den ærede Minister kan ikke gaa ind paa de Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) og jeg have stillet om at stryge Bestemmelserne om Menighedsraadet i dette Forslag. Den højtærede Minister siger, at det er selvfølgelig, men det behøver det ikke at være. Vort Forslag er ikke stillet, fordi jeg ikke synes om disse Menighedsraad, men vi have stillet det for at gøre det muligt, at denne Lov kan komme igennem i denne Samling, selv om Loven om Menighedsraad ikke kommer igennem. Loven her kan selvfølgelig ikke komme igennem, hvis vi beholde disse Bestemmelser deri, uden at ogsaa den anden Lov kommer igennem. Men vi tro, der i Befolkningen er en saa stor Trang til og saa megen Interesse for Loven om Kirkernes Brug, at Befolkningen gerne vil have den snarest muligt. Men naturligvis, naar den højt-